

11. Kashuba V., & T. Richok (2017). Populyarizatsiya suchasnykh form ruhovoyi aktivnosti sered shkolyariv z sensornimi porushennyami, shlyahom vikorystannya multimediynih tehnologiy [Popularization of modern forms of motor activity among pupils with sensory impairments, using multimedia technologies]. Visnik Priкарпатського університету. Seriya «Fizichna kultura» - Newsletter of Precarpathian University. Physical culture. 25–26., pp.154–160 [in Ukrainian].
12. Kashuba V.O., & Popadyuha Yu.A. (2018). Biomehanika prostorovoyi organizatsiyi tila lyudini: suchasni metody ta zasobi diagnostiki i vidnovlennya porushen: monografiya [Biomechanics of spatial organization of the human body: modern methods and means of diagnosis and restoration of disorders]. Kiev: [in Ukrainian].
13. Laputin A. N., & V.A. Kashuba. (2003). Tehnologiya kontrolya dvigatelnoy funktsii stopyi shkolnikov v protsesse fizicheskogo vospitaniya [Technology of control of motor function of the foot of schoolchildren in the process of physical education]. Kiev [in Russian].
14. Sergienko K.N. (2003). Kontrol i profilaktika narusheniy oporno-ressornykh svoystv stopyi shkolnikov v protsesse fizicheskogo vospitaniya i sport [Control and prevention of violations of the support -spring properties of the foot of schoolchildren in the process of physical education]. Extended abstract of candidate's thesis. Kiev [in Ukrainian].
15. Afanasiev Sergey, & Burdaiev Kyrill (2017). Formation of the vertical stability of the body of junior schoolchildren with hearing impairments in the process of physical education - Journal of education, Health and Sport, 7 (6), pp.1169-1178 [in Ukrainian].

УДК 378.018.43:37.011.3-051:81'243(410)

Гарбуза Т. В.
кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри сучасних європейських мов
Київського національного торговельно-економічного університету,

ПОНЯТТЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ВЧИТЕЛІВ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ ЗА ДИСТАНЦІЙНОЮ ФОРМОЮ НАВЧАННЯ (НА ПРИКЛАДІ ВЕЛИКОЇ БРИТАНІЇ)

В статті розглядається дистанційне навчання як інноваційна технологія професійної підготовки вчителів іноземної мови. Особлива увага приділяється вивченню основних характерних ознак та специфічних властивостей даної форми підготовки вчителів іноземної мови. Великобританія є провідною серед інших країн в цьому питанні. Проаналізувавши зарубіжну та вітчизняну літературу, автор синтезував альтернативні терміни та визначив їх характерні ознаки. В статті автор зазначає, що в основу дистанційного навчання покладено відповідні принципи та описує їх. Узагальнені теоретичні доробки та практичний досвід професійної підготовки вчителів іноземної мови в системі дистанційної освіти в університетах Великої Британії. У висновках надається визначення поняття професійна підготовка майбутніх учителів іноземної мови в системі дистанційного навчання.

Ключові слова: дистанційна освіта, дистанційне навчання, принципи дистанційного навчання, професійна діяльність вчителя, професійна підготовка майбутнього вчителя іноземної мови.

Гарбуза Т. В. Понятие профессиональной подготовки учителей иностранного языка за дистанционной формой обучения (на примере Великобритании). В статье рассматривается дистанционное обучение как инновационная технология профессиональной подготовки учителей иностранного языка. Особое внимание уделяется изучению основных отличительных признаков и специфических свойств данной формы подготовки учителей иностранного языка. Великобритания является ведущей среди других стран в этом вопросе. Проанализировав зарубежную и отечественную литературу, автор синтезировал альтернативные термины и определил их характерные признаки. В статье автор отмечает, что в основу дистанционного обучения положены соответствующие принципы и описывает их. Обобщены теоретические наработки и практический опыт профессиональной подготовки учителей иностранного языка в системе дистанционного образования в университетах Великобритании. В выводах дается определение понятия профессиональная подготовка будущих учителей иностранного языка в системе дистанционного обучения.

Ключевые слова: дистанционное образование, дистанционное обучение, принципы дистанционного обучения, профессиональная деятельность учителя, профессиональная подготовка будущего учителя иностранного языка.

Harbuz T. The concept of professional foreign language teacher's training in distance education (evidence from Great Britain). New understanding of individual, his abilities and the features, a new level of development of a society cause actuality of the material contained in the article. The leading role in the teachers training process should belong to innovative technologies of teaching, as distance studying. In this article distance studying as innovative technology of professional foreign language teacher's training is considered. The advantages and the expediency of its introducing into higher educational institutions in modernizing educational space are substantiated. This article is dedicated to the concept of distance education. The article analyzes recent researches and publications of Ukrainian and foreign authors on this topic. Special attention is paid to the study of the main characteristic features and the specific properties of this form of foreign language teacher's training. The necessity of introducing the distance learning into the practice of higher educational establishments and its role in preparing future foreign language teachers for their professional work have been stressed the attention on. United Kingdom is leading among other countries in this regard. Analyzing foreign and domestic literature on the concept of distance education author has determined alternative terms and their characteristics. In the article the author points out that the basis of the distance learning is based on appropriate principles and describes them. Theoretical researches and practical experience of professional training of foreign language teachers

in the system of distance education in the universities of the United Kingdom are generalized. The term future foreign language teachers' training in the system of distance education is defined in the conclusions.

Keywords: distance education, distance teaching, principles of distance teaching, professional teacher's activity, professional future foreign language teacher's training.

Постановка проблеми. Перспективна система освіти повинна бути здатна не тільки озброювати знаннями студента, а й, внаслідок постійного і швидкого оновлення знань в нашу епоху, формувати потребу в безперервному самостійному оволодінні ними, вміння і навички самоосвіти, а також самостійний і творчий підхід до знань протягом всього активного життя людини. Освіта повинна в підсумку стати таким соціальним інститутом, який був би здатний надавати людині різноманітні набори освітніх послуг, що дозволяють вчитися безперервно, забезпечувати широким масам можливість отримання додаткової освіти. До найбільш важливих напрямів формування перспективної системи освіти сформульованих в Інституті інформатизації ЮНЕСКО, можна віднести:

- підвищення якості освіти шляхом фундаменталізації, застосування різних підходів з використанням нових інформаційних технологій;
- забезпечення випереджаючого характеру всієї системи освіти, її націленості на проблеми майбутньої постіндустріальної цивілізації;
- забезпечення більшої доступності освіти для населення планети шляхом широкого використання можливостей дистанційного навчання та самоосвіти із застосуванням інформаційних і телекомунікаційних технологій;
- підвищення творчого початку (креативності) в освіті для підготовки людей до життя в різних соціальних середовищах (забезпечення розвиваючої освіти) [1].

Сьогодні громадськістю визнано, що важливим і перспективним напрямком розвитку системи освіти є широке впровадження методів дистанційного навчання на основі використання сучасних педагогічних, перспективних інформаційних і телекомунікаційних технологій. Особливої актуальності такі технології набувають в умовах країн, що мають велику територію. До числа таких країн належить і Великобританія.

Інноваційні, інтеграційні процеси у системі професійної підготовки, зокрема вчителів іноземної мови, сприяли поширенню дистанційних технологій навчання, які підтримують і забезпечують дистанційну освіту, суттєво урізноманітнюють ринок освітніх послуг. Ця форма освіти з'явилася як відповідь освітньої системи, з одного боку, на об'єктивні тенденції глобалізації світу, підвищення динаміки його соціально-економічного розвитку, а з іншого – є реакцією на бурхливий розвиток інформаційних і телекомунікаційних технологій, необхідність їх застосування в освітній практиці як засобу та предмета навчання [2].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблеми професійної підготовки сучасного учителя в умовах інноваційних змін досліджують відомі вітчизняні та зарубіжні вчені (Ш. Амонашвили, А. Бермус, Н. Бібік, Н. Волкова, А. Гавриков, Б. Гершунський, Т. Десятова, В. Краєвський, О. Пометун, О. Савченко, А. Хуторський, Л. Бечмен, Д. Карр, А. Джонс, Дж. Мартин, М. МакКлін, Дж. Ричардс та ін.). Проблеми формування професійної компетентності вчителя іноземної мови висвітлюються в наукових працях Л. Ананьєвої, А. Бердичевського, О. Бігич, Г. Мельниченко, С. Ніколасової, В. Пасинок, Ю. Пассова, В. Редька, В. Сафонової, М. Соловей, С. Хмельковської, С. Акера, Д. Карра, Дж. Ричарда. В галузі теорії і практики дистанційної освіти працює багато вчених, кожен з яких зробив суттєвий внесок у пропаганду, організацію наукових досліджень і впровадження в педагогічну практику ідей дистанційної освіти. Серед них: Д. Даніель, Д. Кіган, В. Кухаренко, Р. Мелтон, М. Мур, В. Олійник, Б. Холмберг, Б. Шуневич та ін. Практичне значення для організації та впровадження дистанційної освіти мають результати досліджень Д. Вердуїна, Т. Кларка, Л. Макгреса, В. Олійника, Р. Ховарда. Особливий інтерес становлять дослідження Є. Полат, О. Сімпсон, що стосуються вивчення окремих психологічних аспектів дистанційної освіти. Окремі аспекти дистанційного навчання іноземних мов досліджували А. Діскінсон, Р. Оксфорд, С. Уайт, М. Уолес, Дж. Хігінс, Б. Холмберг. У працях А. Кейя, В. Кухаренка, Є. Машбиця, Р. Мейзона, С. Ніппера, Є. Полат розглядається роль нових інформаційних технологій у дистанційному навчанні та дидактичні властивості комп'ютерних засобів. Проблема порівняння різних моделей організації дистанційного навчання зустрічаються у дослідженнях А. Кей, Г. Рамбл, Д. Сюарт. Питання якості та ефективності дистанційного навчання розкриваються в працях Р. Аткинсона та Д. Гріна, Б.Г. Дейла, Р. Льюїса та К. Макбіса, А. Макілроя, Д. Мічема та Ф. Ноуенса, Дж. Оукланда та Р. Робінсона, Р. Уолкера, Р. Фрімана та Л. Харві.

Формулювання цілей статті. Проаналізувати наукові здобутки вітчизняних вчених, дослідників Великої Британії та інших європейських країн щодо поняття професійної підготовки майбутніх учителів іноземної мови в системі дистанційного навчання.

Основна частина. Специфіка британської концепції професійної підготовки вчителя полягає в її практичній спрямованості. Згідно з нею педагогічна професійна освіта має здійснюватися у певній послідовності. Початкова фундаментальна педагогічна освіта забезпечується в стінах педагогічних коледжів чи університетів. Період адаптації і становлення професійної діяльності молодого вчителя під керівництвом більш досвідчених учителів школи одержав назву в Англії – пробний рік (тьюторинг). Підвищення кваліфікації працюючих вчителів у Великобританії (а також учителів, що перервали на час свою професійну діяльність і знову приступають до роботи в школі) проходить на довгострокових і короткострокових курсах, що здійснюється у вузах, спеціальних установах підвищення (чи удосконалення) кваліфікації, учительських центрах і школах. Самоосвіта вчителів включає в себе роботу в бібліотеках, консультації у більш досвідчених вчителів і ведучих викладачів ВНЗ, обмін думками на різних учительських нарадах, семінарах, конференціях по обміну досвідом і новітніми методиками і досягненнями в педагогічній науці. "Підвищення кваліфікації в процесі самоосвіти не вимагає державних витрат, але підходить лише тим, у кого мається висока мотивація до навчання. Така мотивація забезпечується запровадженням професійних "сходів" [3].

Відомі британські вчені Дж. Мартин, М. МакКлін, Дж. Ричардс обґрунтували модель вчителя XXI століття,

формалізація якої забезпечить потреби сучасного освітнього простору в ініціативних, творчих педагогах, здатних до постійної самоосвіти, саморозвитку, пошуку нових ефективних способів викладання. На їх думку, сучасний учитель повинен мати професійні, творчі, духовно-моральні і ділові якості, особистісну орієнтацію педагогічної діяльності, уміння ставити і вирішувати задачі гуманістичної освіти, організувати спільний пошук суспільних цінностей і норм їх поведіння, шановного відношення до учня, що є складовими його професійної компетентності [4].

Ми можемо зазначити, що під професійною підготовкою майбутніх учителів ми розуміємо цілеспрямований, планомірний і організований процес педагогічних впливів, як в процесі навчання, так і в позанавчальний час, у наслідок якого у студентів формується професійно-значущі і особистісні якості, вони оволодівають професією і спеціальністю [5].

Поряд з існуючою традиційною практикою підготовки вчителя іноземної мови як закордоном, так і в нашій країні, в процесі реформування вищої освіти відповідно до сучасних науково-технічних досягнень, активно впроваджується дистанційна освіта. Слід зазначити, що підготовка вчителів іноземної мови в умовах дистанційної освіти має свою специфіку і особливості. Особливо корисним для нас є досвід британських вчених та фахівців практиків оскільки він узагальнює результати практичної діяльності у вищій освіті Великобританії в напрямку підготовки вчителів іноземної мови в системі дистанційної освіти.

Ця форма освіти з'явилася як відповідь освітньої системи, з одного боку, на об'єктивні тенденції глобалізації світу, підвищення динаміки його соціально-економічного розвитку, а з іншого – є реакцією на бурхливий розвиток інформаційних і телекомунікаційних технологій, необхідність їх застосування в освітній практиці як засобу та предмета навчання.

У літературі, присвяченій проблемам дистанційної освіти, наводяться численні, загалом несхожі її визначення. Це, з одного боку, є ознакою багатогранності і масштабності цього явища, а з іншого, — вказує на те, що предмет і об'єкт дистанційної освіти, її понятійний апарат ще не до кінця визначено.

Як зазначає М. Мур "дистанційна освіта є прикрасою з вражаючим парадоксом – вона відстояла своє існування, але не може визначити саму себе"[6]. Серед найбільш уживаних термінів, які використовуються в англійській науковій та методичній літературі, зустрічаються: open education (відкрита освіта), open access (відкритий доступ до освіти), distance education (дистанційна освіта), correspondence education (кореспондентська освіта), home education (домашня освіта), independent education (незалежна освіта), external education (зовнішня освіта), self-education (самостійна освіта), adult education (освіта для дорослих), technology based or mediated education (освіта на основі технологій), learner-centered education (освіта, зосереджена на студентів), flexible education (гнучка освіта), distributed education (розповсюджена освіта) та ін. На нашу думку, всі ці терміни є синонімами і відносяться до однакового виду діяльності, але розрізняються залежно від того, чому приділяється особлива увага, якої мети необхідно досягти і яким шляхом це зробити. Проте всі ці способи набуття освіти претендують на термін "дистанційних", оскільки означають навчання на відстані.

Для більшості термінів дистанційної освіти спільним є те, що увагу приділено таким характеристикам: відокремленню вчителя та учня у часі або місці, або як у часі, так і в місці; акредитації навчального закладу; застосуванню різних засобів навчання; двосторонньому спілкуванню, яке дозволяє студентам та тьюторам взаємодіяти між собою (синхронно або асинхронно); можливістю зустрічатися для консультацій; використанню виробничого процесу, яким в організації відкритого та дистанційного навчання обов'язки та завдання між штатом працівників, що забезпечують навчання, чітко розподілені. Водночас визначення кожного терміну має щось своє суттєве, особливе.

На основі вивчення та аналізу зарубіжної і вітчизняної літератури щодо генези поняття дистанційної освіти ми синтезували альтернативні терміни та визначили їх характерні ознаки (табл. 1.1.).

Таблиця 1.

Альтернативні терміни дистанційної освіти та їх характерні ознаки

Різновиди термінів дистанційної освіти:	Характерні ознаки альтернативних термінів дистанційної освіти:
1	2
- відкрита освіта	- свобода вибору фаху, терміну навчання, форми фінансування
- відкритий доступ до освіти	- відсутність вступних вимог для абітурієнтів
- дистанційна освіта	- географічна віддаленість тьютора та студента
- кореспондентська освіта	- домінанта спілкування тьютора із студентами засобом паперових носіїв обміну інформацією
- домашня освіта	- самокероване самостійне навчання студента
- незалежна освіта	- відсутність будь-яких перешкод для самостійного навчання незалежно від фаху, відстані, часу, віку студента
- зовнішня освіта	- позааудиторне самостійне навчання
- освіта для дорослих	- навчання на основі врахування освітніх потреб дорослих без будь-яких обмежень
- освіта на основі використання комп'ютерних технологій	- навчання на основі врахування освітніх потреб дорослих без будь-яких обмежень
- освіта, що зосереджена на студентів	- забезпечення цілісності та свободи реалізації особистісного потенціалу того, хто навчається
- гнучка система освіти	- задоволення потреб студентів у здобутті необхідного фаху, індивідуального обсягу освіти, темпу і терміну навчання, способів спілкування з тьюторами
- розповсюджена освіта	- поєднання стаціонарної та дистанційної форм навчання в одержанні кількох спеціальностей традиційних і нетрадиційних форм навчання

Як бачимо з табл. 1., характерні ознаки альтернативних термінів не суперечать змісту дистанційної освіти.

Виходячи з цього дефініцію "дистанційна освіта" ми визначаємо як процес і результат засвоєння на відстані систематизованих знань, умінь та навичок, тобто оволодіння інтелектуальними, культурними, моральними та матеріальними цінностями, накопиченими людством, що характеризується неперервністю, універсальністю, уніфікованістю, інтегральністю, гуманізмом, відкритістю, комфортністю, творчістю та комплексністю наданих освітніх послуг.

Виходячи із зазначеного визначення, можна виділити такі узагальнені характерні ознаки цієї багатовимірної категорії:

- ✓ дистанційна освіта є однією з форм здобуття неперервної освіти, яка покликана реалізувати права людини на освіту й одержання інформації;
- ✓ дистанційна освіта — універсальна, синтетична, інтегральна, гуманістична форма навчання, яка створює умови для тих, хто навчається, щодо вільного вибору навчальних дисциплін, адаптивності щодо базового рівня знань, викладацького складу з кожної дисципліни та конкретного навчального закладу;
- ✓ дистанційна освіта є однією з форм набуття соціокультурного та професійного досвіду, що орієнтована на посилення активної ролі тих, хто навчається та покликана вирішувати специфічні завдання;
- ✓ дистанційна освіта – це відкрита форма набуття соціокультурного та професійного досвіду, що характеризується комфортними умовами творчого самовираження особистості через широкі можливості демонстрації учнями, студентами продуктів своєї творчої діяльності для всіх бажаючих, об'єктивні експертні можливості оцінки творчих досягнень тих, хто навчається за рахунок застосування інтерактивних форм занять і мультимедійних навчальних програм;
- ✓ дистанційна освіта – це уніфікована форма набуття соціокультурного та професійного досвіду, яка має відповідати національним і міжнародним освітнім стандартам;
- ✓ дистанційна освіта – це комплекс освітніх послуг, які можуть надаватися широким верствам населення в країні і за кордоном за допомогою спеціалізованого інформаційного освітнього середовища, базованого на засобах обміну навчальною інформацією на відстані (супутникове телебачення, радіо, комп'ютерний зв'язок тощо).

Спираючись на зазначені характерні риси дистанційної освіти, визначимо її специфічні властивості:

- **Гнучкість і адаптивність.** Здобуття дистанційної освіти формально не потребує якогось попереднього освітнього цензу. Кожен може навчатися стільки, скільки йому необхідно для засвоєння спеціальності, предмета й одержання необхідних заліків з обраних навчальних курсів.
- **Економічна ефективність.** За рахунок використання більш концентрованого подання й уніфікації змісту навчального матеріалу, орієнтованості технологій дистанційного навчання на велику кількість тих, хто навчаються, ефективнішого використання викладацьких кадрів і матеріально-технічної бази, які забезпечують навчання, дистанційна освіта вимагає значно менших питомих витрат (на одного учня), ніж традиційні форми освіти.
- **Спеціалізований контроль якості освіти: як у** традиційній формі (підсумковий, як правило, письмовий або усний іспит з теми, модуля чи для присвоєння відповідної освітньо-професійної кваліфікації), так і дистанційні форми (співбесіди, практичні, курсові та проектні роботи, екстернат, комп'ютерні інтегральні тестові системи тощо).

Як відомо, дистанційна освіта реалізується через відповідний навчальний процес, який має свою специфіку. Інноваційні, зокрема, інтеграційні процеси у системі професійної підготовки вчителів іноземної мови, як й інших спеціалістів сприяли поширенню дистанційних технологій навчання, які підтримують і забезпечують дистанційну освіту, суттєво урізноманітнюють ринок освітніх послуг.

Технології та засоби дистанційного навчання разом із методами утворюють унікальне розподілене інформаційне середовище, яке і визначає основні ознаки, переваги і проблеми цієї перспективної форми освіти.

В основу дистанційного навчання покладено відповідні принципи, які досить ґрунтовно розглянуті в літературі. Вони випливають із загальновідомих освітніх принципів, уточнюють їх стосовно дистанційної освіти, надають їм належної специфіки [7, с.360].

Принцип гуманістичного навчання. Цей принцип є визначальним у системі неперервного інтенсивного навчання і посилюється в системі дистанційного навчання. Його сутність полягає у спрямованості навчання й освітнього процесу загалом до людини; у створенні максимально сприятливих умов для оволодіння тими, хто навчається, соціально нагромадженого досвіду, опанування обраною професією, розвитку і прояву творчої індивідуальності, високих громадянських, моральних, інтелектуальних якостей, які забезпечували б особистості соціальну захищеність і гідне існування.

Принцип пріоритетності педагогічного підходу при проектуванні навчального процесу в системі дистанційного навчання. Суть даного принципу полягає в тому, що проектування системи дистанційного навчання необхідно починати з розробки теоретичних концепцій, створення дидактичних моделей тих явищ, які передбачається реалізувати засобами дистанційної освіти. Досвід комп'ютеризації освіти, зокрема, дає можливість стверджувати, що коли пріоритетною є педагогічна сторона цієї справи, система, що створюється, працює ефективніше.

Принцип педагогічної доцільності застосування нових інформаційних технологій. Цей принцип вимагає педагогічної оцінки ефективності кожного кроку проектування і створення системи дистанційного навчання. Тому на перший план необхідно ставити не впровадження техніки, а відповідне змістовне наповнення навчальних курсів і освітніх послуг, підготовки необхідних викладацьких кадрів та організаторів освіти.

Принцип вибору змісту навчання. Зміст навчання в системі дистанційного навчання повинен відповідати нормативним вимогам державних освітньо-професійних стандартів, а також професійно-кваліфікаційним вимогам ринку праці.

Принцип гарантування безпеки інформації, яка циркулює в системі дистанційного навчання. Необхідно реалізувати організаційно-технічні заходи щодо гарантування безпечного і конфіденційного збереження, передачі й використання потрібних даних.

Принцип стартового рівня освіти. Ефективне навчання в системі дистанційного навчання вимагає від тих, хто бажає навчатися за цією системою, певних знань, умінь і навичок (наприклад, певних навичок користування комп'ютером, роботи з автоматизованими пошуковими засобами, мережевими системами, зокрема Інтернетом тощо).

Принцип відповідності технології навчання. Технології навчання мають бути адекватними моделям дистанційного навчання. Окрім традиційних дисциплінарних моделей навчання, в системі дистанційного навчання можуть бути включені і нові моделі (наприклад, об'єктно-орієнтовані, проектно-інформаційні або креативні моделі тощо).

Принцип мобільності навчання полягає у створенні інформаційних мереж, баз і банків даних та знань для дистанційного навчання, які дають можливість тим, хто навчається, коригувати або доповнювати свою навчальну програму в потрібному напрямі за відсутності відповідних послуг у навчальному закладі, де вони навчаються. При цьому необхідно зберегти інформаційну інваріантність освіти, яка забезпечує можливість переходу з одного навчального закладу до іншого для навчання за спорідненими або іншими напрямками чи спеціальностями.

Принцип неантагоністичності дистанційного навчання існуючим формам освіти. Система дистанційного навчання може дати необхідний соціальний і економічний ефект за умови, якщо створювані та впроваджувані технології дистанційного навчання стануть не сторонніми або відокремленими елементами, додатками до традиційної системи освіти, а будуть природним шляхом інтегровані в неї.

Висновки. Отже, під професійною підготовкою майбутніх учителів іноземної мови в системі дистанційного навчання розуміється цілеспрямований, планомірний і організований процес, що відбувається на відстані, за індивідуальним графіком взаємодії студентів з викладачами шляхом використання педагогічних, інформаційно-комунікаційних технологій та дидактичних засобів навчання, метою якого є формування професійної компетентності майбутніх учителів іноземної мови, здатних організувати навчання учнів іншомовного міжкультурного спілкування.

Відкритий Університет є єдиним вищим навчальним закладом Великої Британії, який пропонує курс професійної підготовки вчителів іноземних мов, при вивченні якого формується особистість майбутнього вчителя, який свідомо і вмотивовано оволодіває спеціальними знаннями, вміннями та навичками, основами майстерності у фаховій галузі, а також готовністю до міжнародної та міжкультурної співпраці, здатністю розв'язувати професійні та життєві проблеми в умовах глобального простору засобами дистанційного навчання.

Література

1. Полат, Е.С. Дистанционное обучение [Текст] / Е.С. Полат, М.В. Моисеева, А.Е. Петров; под ред. Е.С. Полат – 3-е изд., перераб. и доп. – М.: Владос, 2005. – 192 с.
2. Педагогические технологии дистанционного обучения: учеб. пособие для студ. высш. учеб. заведений / [Е.С. Полат, М.В. Моисеева, А.Е. Петров и др.]; под ред. Е.С. Полат. – М.: Издательский центр «Академия», 2006. – 400с.
3. Гарбуза Т.В. Професійна підготовка майбутніх вчителів іноземної мови в системі дистанційного навчання університетів Великої Британії: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук : спец. 13.00.04 «Теорія та методика професійної освіти» / Гарбуза Тетяна Віталіївна; Житомирський державний університет імені Івана Франка. – Житомир, 2015. – 20 с.
4. Richards J. C. Professional Development for Language Teachers / J. C. Richards, Farrell T. S. C. – Cambridge: Cambridge University Press, 2005. – 197 p.
5. Martinet M.A. Teacher training: orientations, professional competencies / M.A. Martinet, D. Raymond. – Gouvernement du Québec Ministère de l'Éducation, 2002.
6. Moore M. Distance education: a system view / Michael Moore, Greg Kearsley. – Lawrence Erlbaum Associates, Inc., USA, 2007. – 368 p.
7. Кузьмінський А.І. Педагогіка вищої школи: навч. посіб. / А.І. Кузьмінський. – 2-ге вид., стер. – К.: Знання, 2011. – 486с.

References

1. Polat, E. S., Moiseeva, M. V., and Petrov, A. E. (2005). Distance Education. Moscow: Vlados. 192 p.
2. Polat E.S., Moiseeva M.V., and Petrov A. E. (2006). Pedagogical Technologies of Distance Learning. Moscow: Publishing Centre "Akademiia". 400 p.
3. Harbuza, T.V. (2015). The professional training of future foreign language teachers in the system of distance education of Great Britain's universities. Dissertation. Zhytomyr. 249 p. manuscript copy Retrieved from: <http://eprints.zu.edu.ua/id/eprint/17233>
4. Richards, J. C. (2005). Professional Development for Language Teachers. Cambridge: Cambridge University Press, 197 p.
5. Martinet, M.A., and Raymond, D. (2002). Teacher training: orientations, professional competencies". Québec: Gouvernement du Québec Ministère de l'Éducation. 176 p. doi: http://www.education.gouv.qc.ca/fileadmin/site_web/documents/dpse/69-2118A.pdf
6. Moore, M., and Kearsley, G. (2007). Distance education: a system view. Boston: Lawrence Erlbaum Associates. 368 p.
7. Kuzminskyi, A.I. (2011). High School Pedagogics. Kyiv: Znannia. 486 p.